

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

P8_TA(2016)0032

Pieprasījums atcelt *Florian Philippot* deputāta imunitāti

Eiropas Parlamenta 2016. gada 2. februāra lēmums par pieprasījumu atcelt *Florian Philippot* imunitāti (2015/2267(IMM))

(2018/C 035/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt *Florian Philippot* imunitāti, kuru Francijas Republikas Tieslietu ministrija nosūtījusi 2015. gada 2. septembrī saistībā ar tiesvedību (reģ. Nr. JJI121500010) Nantēras augstākajā tiesā par goda aizskaršanu un par kuru paziņots 2015. gada 16. septembra plenārsēdē,
 - pēc *Florian Philippot* uzklaušanās saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiesās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumu⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Francijas Republikas Konstitūcijas 26. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0014/2016),
- A. tā kā Francijas varas iestādes ir pieprasījušas atcelt *Florian Philippot* imunitāti, jo pret viņu uz kādas trešās valsts sūdzības pamata ir ierosināta tiesvedība krimināllietā;
- B. tā kā saskaņā ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantu attiecībā uz Eiropas Parlamenta locekļiem nevar veikt izmeklēšanas darbības, viņus aizturēt vai uzsākt tiesvedību sakarā ar viedokli, ko viņi pauduši, vai balsojumu, ko viņi veikuši, pildot pienākumus;
- C. tā kā saskaņā ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta locekļiem savā valstī ir imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem;
- D. tā kā Francijas Republikas Konstitūcijas 26. pants skan šādi: "Pret nevienu Parlamenta deputātu nedrīkst uzsākt tiesvedību, attiecībā uz viņu veikt izmeklēšanas darbības, viņu aizturēt, apcietināt vai tiesāt sakarā ar viedokli, ko viņš paudis, vai balsojumu, kuru viņš veicis, pildot savus pienākumus," un tā kā: "Parlamenta deputātu saistībā ar kriminālnoziedzumu vai kriminālpārkāpumu var aizturēt vai viņam var piemērot kādus citus brīvības atņemšanas vai ierobežošanas pasākumus tikai." tad, ja ir saņemta Parlamenta atļauja;
- E. tā kā deputātu *Florian Philippot* apsūdz kādas trešās valsts — skaidrības labad Kataras — valdība par to, ka viņš ir aizskāris šīs valsts godu, uzstājoties kādā 2015. gada 9. janvāra radio raidījumā un 2015. gada 19. janvāra televīzijas raidījumā, kuros viņš ir licis saprast, ka šī valsts finansējot terorismu;

⁽¹⁾ Tiesas 1964. gada 12. maija spriedums, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, *Wybot/Faure* u. c., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, *Mote/Parlaments*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedums, *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Otrdiena, 2016. gada 2. februāra

- F. tā kā gan saskaņā ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantu, gan saskaņā ar Francijas Konstitūcijas 26. pantu attiecībā uz parlamenta locekļiem nevar ierosināt nedz civilprocesu, nedz kriminālprocesu par viedokli, ko viņi pauduši, pildot savus pienākumus;
- G. tā kā “tādu Francijas sistēmas normu aizsākumi, ar kurām tiek aizsargāti tautas pārstāvji, viņiem veicot savus pienākumus, ir meklējami tālajā 1789. gadā, un tās pamatā ir godbijīga attieksme pret tautas gribas izpausmi un vajadzība demokrātiskā valstī nodrošināt ievēlēto pārstāvju tiesības pēc saviem ieskatiem izmantot savas pilnvaras, nebaidoties par juridisku procesu vai iejaukšanos nedz no izpildvaras, nedz tiesu varas puses”⁽¹⁾;
- H. tā kā attiecībā uz Eiropas deputātiem šī tiesiskā neaizskaramība aptver ne tikai deputātu viedokļus, kas ir pausti Parlamenta oficiālajās sanāksmēs, bet arī viedokļus, kas ir pausti citur, piemēram, plašsaziņas līdzekļos, ja tiek konstatēta “formulētā viedokļa un [...] parlamentāro pienākumu izpildes saikne”⁽²⁾;
- I. tā kā viedokļu publiska paušana par Eiropas Savienības un trešo valstu ārpolitiku, ir uzskatāma par daļu no Eiropas Parlamenta deputāta funkcijām;
- J. tā kā līdz ar to jākonstatē, ka deputāta *Florian Philippot* imunitātes atcelšanas priekšnoteikumu nav;
- K. tā kā gadījumā, ja tiktu konstatēts, *quod non*, ka 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pants nav piemērojams šajā lietā, Francijas varas iestāžu pieprasījums būtu jāizskata no 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. panta viedokļa kopsakarā ar Francijas Republikas Konstitūcijas 26. panta otro daļu, kas nozīmē to, ka tā būtu jāizskata kā pieprasījums atļaut deputātu *Florian Philippot* “saistībā ar kriminālnoziedzumu vai kriminālpārkāpumu .. aizturēt vai viņam .. piemērot kādus citus brīvības atņemšanas vai ierobežošanas pasākumus..”;
- L. tā kā, vispārīgi runājot, parlamentārās imunitātes institūta uzdevums ir ļaut likumdošanas varai veikt savus uzdevumus bez nepamatotas ārējas iejaukšanās, jo sevišķi izpildvaras iejaukšanās⁽³⁾; tā kā ir acīmredzami, ka šis princips ir jāpiemēro arī kriminālprocesam, kas ierosināts par goda aizskaršanu, pamatojoties uz trešo valstu sūdzību par attiecīgo deputātu;
- M. tā kā līdz ar to jākonstatē, ka nav pamata izskatīt jautājumu par *fumus persecutionis*, proti, par to, vai kriminālprocesa ierosināšanas īstena iemesls bija vēlme kaitēt deputāta politiskajai darbībai,
1. nolemj neatcelt *Florian Philippot* imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt Francijas Republikas kompetentajai iestādei un *Florian Philippot*.

⁽¹⁾ Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2002. gada 17. decembra spriedums, A./Apvienotā Karaliste, 47. punkts.

⁽²⁾ Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, 33. punkts;

⁽³⁾ *Parliamentary Immunity. A Comprehensive Study of the Systems of Parliamentary Immunity of the United Kingdom, France, and the Netherlands in a European Context (Parlamentārā imunitāte. Visaptverošs pētījums par parlamentārās imunitātes sistēmām Apvienotajā Karalistē, Francijā un Nīderlandē Eiropas kontekstā)*, Sascha Hardt, Intersentia, Ius Commune Europaeum Series, No. 119, ISBN 978-1-78068-191-7, Māstrihta, 2013. gada jūlijs.